

РЕШЕНИЕ

№ 17411

гр. София, 19.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1822** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от В. С. К., чрез адв. С. И., срещу решение рег. № 328605-15/26.01.2024 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение в частта му, с която се отказва изтриването на лични данни на жалбоподателя, обработвани в информационните фондове на МВР, по т. 7, 8, 9 и 10, а именно: "извършител по ЗМ 1466/21.05.1997 г. на 09 РПУ - СДВР"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 285/23.05.1997г. на Р. 09 [населено място]"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 77/14.03.2000г. на Р. 09 [населено място]"; "наказателно производство "условно наказание", присъда № [ЕГН]/04.08.2001 г. по нохд № 7993/2001г. на СРС, престъпление по чл.198 НК". Твърди се, че горните регистрирани данни касаят само едно престъпление, извършено от жалбоподателя като непълнолетен, като последният към момента е реабилитиран и е настъпила абсолютната давност за това престъпление. Според жалбоподателя органът не е мотивирал какво налага продължаване съхранението на тази информация в МВР, след като няма реална необходимост от това. Счита, че съхраняването на личните му данни противоречи на целта на закона и практиката на СЕС. По тези съображения с жалбата се прави искане за отмяна на решението в оспорената му част и връщане на преписката на ответника с указания за заличаване на тези лични данни на жалбоподателя, обработвани в информационните фондове на МВР.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Представя писмено становище, с което подробно се мотивират доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ.

Ответникът - директорът на Главна дирекция "Национална полиция" (ГДНП), е представил административната преписка във връзка с оспореното решение. В съдебното заседание не се представлява и не взема становище по жалбата.

С. градска прокуратура, редовно призована, не се представлява в производството и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление вх. № 251000-10772/01.06.2023г. В. С. К. е поискал от директора на ОД на МВР - Б. предоставяне на достъп и заличаване на личните му данни, обработвани в информационните фондове на МВР по преписки и досъдебни производства.

Заявлението е изпратено с писмо с рег. № УРИ-251р-24228/06.06.2023 г. на директора на ГДНП по компетентност на основание чл. 15, ал. 1 от Вътрешни правила за организацията на работа в Министерството на вътрешните работи по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР, утвърдени със заповед № 8121з-1110/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи.

Във връзка с постъпилото заявление е изискана и предоставена информация от 02 РУ - СДВР, вкл. са предоставени заверени копия от регистър образец № 1 с отразени данни за заведени заявителски материали с № 975/22.04.1998 г. и № 976/22.04.1998 г., приложени по делото.

Видно от предоставената справка, по ЗМ № 975/22.04.1998 г. е образувано следствено дело № 83/1999 г., по ЗМ № 976/22.04.1998 г. няма налична информация за номер на следствено дело и прокурорска преписка, като липсват отразени данни за обединяване на посочените заявителски материали. От приложеното копие от регистъра за извършени полицейски регистрации на лица относно полицейска регистрация № 1888/16.04.1998 г. по описа на 02 РУ - СДВР се установява, че същата е извършена за измама, като няма данни за номер на заявителски материал, във връзка с който е извършена регистрацията на лицето.

С писмо с рег. № 328600-46221/14.08.2023 г. е изискана от СРП информация по сл. дело № 83/1999 г. по описа на 02 ТО - ССлС, пр. пр. № 5924/1999 г., като от получената справка се установява, че с постановление от 18.01.2022 г. на СРП наказателното производство срещу жалбоподателя е прекратено на основание чл. 180, чл. 237, ал. 1, т. 1 и чл. 411, ал. 1, т. 4 НПК. Представено е с преписката и копие от постановлението / л. 27 от делото/.

С писмо с рег. № 328600-39135/11.07.2023 г. е изискано от СРП и предоставяне на данни, както следва: 1. Постановен ли е отказ от образуване, прекратено или спряно е наказателното производство, образувано по преписка по ЗМ № 976/22.04.1998 г. по описа на 02 РУ - СДВР; 2. В какво процесуално качество е встъпил и привличан ли е като обвиняем по цитираното в т. 1 наказателно производство В. С. К..

Получена е във връзка с изисканата информация справка с вх. № 328600-42548/27.07.2023 г., видно от която по пр.пр. № 17135/1998 г. по описа на СРП

на 25.05.1998 г. е постановен отказ да се образува досъдебно производство за извършено престъпление от общ характер. Преписката е била унищожена с акт за унищожаване № 122/2002 г. от 22.04.2002 г., като не е запазено копие от постановлението за отказ.

С писмо с рег. № 3286р-30430/16.06.2023 г. от 09 РУ - СДВР е изискана проверка и предоставяне на информация за заведени заявителски материали с №№ 1830/02.06.2003 г., 1474/06.05.1997 г. и 1466/21.05.1997 г. по описа на 09 РУ - СДВР, а именно какъв е поводът, инициирал регистрирането на заявителските материали, данни за номер на прокурорски преписки, данни за образувани следствени дела и процесуалното им движение, както и извършване на справка в регистъра за извършени полицейски регистрации на лица относно полицейска регистрация с № 1169/23.05.1997 г. по описа на 09 РУ - СДВР за престъпление по чл. 198 НК.

Получена е справка от 09 РУ - СДВР с рег. № 3384р-29975/03.07.2023 г., съобразно която ЗМ № 1830/2003 г. е изпратен в СРП на 01.09.2023 г. с пр. пр. № 37991/03г., ЗМ № 1474/97 г. е изпратен в СРП на 21.04.2023 г. с пр. пр. № 21610/98г., а последното движение на ЗМ № 1466/97 е от 15.03.2000 г., когато е върнато от СРП спряно с пр. пр. № 19428/00 и е архивирано. Посочено е в справката, че при извършена проверка в Интегрирана полицейска система е установено, че лицето има полицейска регистрация от дата 23.05.1997 г. в 09 РУ - СДВР, но няма данни дали е във връзка със ЗМ № 1466/97 по описа на 09 РУ - СДВР.

Приложени са заверени копия от регистър образец № 1 от 2003 г. и от 1997 г. за заявителски материали в 09 РУ - СДВР и заверено копие на справка от интегрирана полицейска система, от която е видна полицейска регистрация със системен №[ЕИК].

Във връзка с изискана от СРП информация за крайния акт по досъдебно производство ЗМ № 1830/2003 г. и ЗМ № 1474/97 г. са представени справка с вх. № 328600-59890/20.10.2023 г., ведно с копие от краен акт, от която се установява, че пр.пр. № 37991/2003 г. е образувана срещу жалбоподателя по чл. 209 НК, като с постановление от 18.06.2008 г. наказателното производство е прекратено на основание чл. 237, ал. 1, т. 1, чл. 21, ал. 1, т. 1 и чл. 180 НПК, и справка с вх. № 328600-61174/25.10.2023 г., видно от която, дос. пр. ЗМ № 1474/97 г., пр. пр. № 21610/97 г. по описа на СРП, е прекратено с постановление на прокурор при СРП на основание чл. 234, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т.3 НПК - поради изтекла давност за наказателно преследване.

С писмо с рег. № 3286р-31939/26.06.2023 г. от 09 РУ - СДВР е изискана проверка и предоставяне на информация за заведен ЗМ № 1964/1997 г. по описа на 09 РУ - СДВР, а именно какъв е поводът, инициирал регистрирането на заявителския материал, данни за номер на прокурорска преписка, данни за образувано следствено дело и процесуалното му движение.

Видно от постъпилата справка с рег. № 3384р-31074/10.07.2023 г., ЗМ № 1964/09.07.1997 г. по описа на 09 РУ - СДВР, пр. пр. с рег. № 27738/15.05.1998 г., е върнат с рег. № 830/03.11.1999 г. за доразследване, като е предаден на следовател и не е наличен в 09 РУ - СДВР.

Представена е и справка от СРП във връзка с изискана информация относно ЗМ № 1964/1997г., ведно със заверени копия от присъда от 01.03.2004 г. на СРС и решение от 08.08.2006 г. на СГС. Посочено е в справката, че наказателното производство по ЗМ № 1964/1997 г., пр. пр. № 27738/1997 г. по описа на СРП е образувано срещу жалбоподателя за престъпление по чл. 194, ал. 1 НК, внесен е

обвинителен акт, като е образувано нохд № 10482/2000 г. на СРС, 15 състав, по което е постановена осъдителна присъда от 01.03.2004 г. Посочено е, че присъдата е обжалвана и СГС е прекратил наказателното производство поради изтекла погасителна давност, но е признал, че деянието е извършено виновно.

Приложени са по преписката заверени преписи от присъда от 01.03.2004 г. по нохд № 10482/2000г. по описа на СРС, 15 състав, и решение от 08.08.2006 г., постановено по внохд № 5273/2005 г. на СГС, V въззивен състав / л. 80 - 86 от делото/.

Във връзка с искане за предоставяне на информация за ЗМ № 1466/1997 г. е постъпило уведомително писмо с вх. № 328600-35463/22.06.2023 г. от СГП - СО, както и е представена архивна справка по пр. пр. № 19428/1997 г., ПД № 1507/2000г., от която се установява, че досъдебното производство е внесено в СРС - НО с обвинителен акт и е образувано нохд № 7993/2000 г. по описа на СРС, 10 с-в.

Представени са с преписката заверен препис от присъда от 04.07.2001 г., постановена по нохд № 7993/2000 г. по описа на СРС, влязла в законна сила на 03.08.2001 г., с която жалбоподателят е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 198, ал. 1 вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 НК, както и бюлетин за съдимост и електронна справка за съдимост на жалбоподателя / л. 102 - 103 от делото/.

На основание извършената проверка е изготвена справка от началник на отдел ИТАПКАО - ГДНП с рег. № 3286р-2607 от 15.01.2024 г., с която е посочил, че личните данни на жалбоподателя, обработвани в информационните фондове на МВР във връзка със ЗМ 1466/21.05.1997 г. по описа на 09 РУ - СДВР, сл.дело № 285/1997 г. по описа на 09 Р.-ССлС, сл. дело № 77/2000 г. по описа на 09 Р.-ССлС и наказателно производство "условно наказание", присъда по дело № 7993/2001г., престъпление по чл. 198 НК, не следва да бъдат изтрети поради липса на основание за изтриването им съгласно чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. Посочено е, че съгласно електронна справка за съдимост от 07.09.2023 г. В. С. К. е осъждан.

Последвало е издаване на решение с рег. № 328605-15/26.01.2024 г. на директора на Главна дирекция „ Национална полиция“, с което са взети решения, както следва: 1. Предоставя достъп на жалбоподателя до личните му данни, обработвани в информационните фондове на МВР, съдържащи се в обстоятелствената част на решението; 2. Изтрива личните данни на В. С. К., обработвани в информационните фондове на МВР за: "извършител" по ЗМ № 975/22.04.1998 г. на 02 РУ - СДВР, за деяние по чл. 209 НК, "извършител" по ЗМ № 976/22.04.1998 г. на 02 РУ - СДВР, за деяние по чл. 209 НК, "извършител" по ЗМ № 1830/02.06.2003 г. на 09 РУ - СДВР, за деяние по чл. 209 НК, "извършител" по ЗМ № 1474/06.05.1997 г. на 09 РУ - СДВР, за деяние по чл. 209 НК, "извършител" по ЗМ № 1964/08.07.1997 г. на 09 РУ - СДВР, за деяние по чл. 194 НК, предварително производство "обвиняем", сл. дело № 387/03.02.1997 г. на Р. 09, [населено място].

Съобразно т. 3 от решение рег. № 328605-15/26.01.2024 г. на директора на Главна дирекция „ Национална полиция“, предмет на оспорване в настоящото производство, е постановен отказ за изтриването на лични данни на жалбоподателя, обработвани в информационните фондове на МВР, по т. 7, 8, 9 и 10, а именно: "извършител по ЗМ 1466/21.05.1997 г. на 09 РПУ - СДВР"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 285/23.05.1997г. на Р. 09 [населено място]"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 77/14.03.2000г. на Р. 09 [населено място]"; "наказателно производство "условно наказание", присъда №

[ЕГН]/04.08.2001 г. по нохд № 7993/2001г. на СРС, престъпление по чл.198 НК".

В мотивите по т. 3 от решението относно оспорения отказ за изтриване на лични данни на жалбоподателя е посочено, че обработваните по т. 7, 8, 9 и 10 от заявлението на жалбоподателя лични данни касаят едно наказателно производство. ЗМ № 1466/21.05.1997 г. на 09 РУ - СДВР е регистриран за извършен на 21.05.1997 г. грабеж. По заявителския материал е образувано следствено дело № 285/23.05.1997 г. / пр. пр. № 19428/1997 г. на СРП/ срещу жалбоподателя за престъпление по чл. 198 НК. Делото многократно е връщано за доразследване, като през март 2000 г. е пререгистрирано с номер 77/2000 г. и на 24.07.2000 г. е изпратено на СРП с мнение за съд. СРП внася обвинителен акт на 19.10.2000 г., като е образувано нохд № 7993/2000 г. по описа на СРС. С присъда от 04.07.2001 г. СРС признава подсъдимия К. за виновен в извършване на престъпление по чл. 198, ал. 1 вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 НК и го осъжда на лишаване от свобода. Присъдата е влязла в законна сила на 03.08.2001 г. Прието е, че сред разписаните в относимия нормативен акт - Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на личните данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпление от общ характер, хипотези липсва основание за заличаване на обработваните лични данни в случаите на осъждане на лицето, поради което съгласно чл. 26, ал. 2, пр. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи същите не следва да бъдат заличавани. Посочено е, че сходни аргументи са валидни и по отношение на настъпилата на основание чл. 86 НК "реабилитация", тъй като хипотезите на заличаване на лични данни са лимитативно изброени в нормата на приложимия акт - чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. и реабилитацията не е сред тях.

По делото липсват данни за датата на съобщаване на решението на жалбоподателя.

Установява се от представената Заповед № 8121з-1111/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, че определени длъжностни лица, сред които е и директорът на Главна дирекция "Национална полиция", са оправомощени да разглеждат и да се произнасят по постъпили от субектите на данни искания за упражняване на права по чл. 12 - 22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и по чл. 53 – 56 от ЗЗЛД, както и да изпълняват задълженията по чл. 34 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и по чл. 68 ЗЗЛД - т. 1.1 от заповедта.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 АПК по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, формира следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е решение рег. № 328605-15/26.01.2024 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в частта му, с която се отказва изтриването на лични данни на жалбоподателя, обработвани в информационните фондове на МВР, по т. 7, 8, 9 и 10, а именно: "извършител по ЗМ 1466/21.05.1997 г. на 09 РПУ - СДВР"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 285/23.05.1997г. на Р. 09 [населено място]"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 77/14.03.2000г. на Р. 09 [населено място]"; "наказателно производство "условно наказание", присъда № [ЕГН]/04.08.2001 г. по нохд № 7993/2001г. на СРС, престъпление по чл.198 НК".

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, и е

насочена срещу годин за оспорване административен акт, а доколкото по делото не са ангажирани доказателства за връчване на обжалваното решение на жалбоподателя, следва да се приеме, че е и в срок. По тези съображения съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия съгласно чл. 29 ЗМВР, според която разпоредба администратор на лични данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. Редът за обработване на лични данни се определя с инструкция на министъра на вътрешните работи. Последният е оправомощил директора на ГД "НП" със заповед 8121з-1111/08.10.2019 г. да разглежда и да се произнася по постъпили искания на субектите на данни за упражняване на права по чл. 12 - 22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и по чл. 53 – 56 от ЗЗЛД, както и да изпълняват задълженията по чл. 34 от Регламент /ЕС/ 2016/679, съответно по чл. 68 ЗЗЛД. Актът е издаден в изискуемата писмена форма и е обективиран като решение съгласно специфичното правило, установено в чл. 12, ал. 1 вр. чл. 11, т. 5 от Инструкция № 8121з-1122/12.09.2015 г. за реда за обработка на лични данни в МВР. Решението съдържа всички изискуеми реквизити, предвидени в чл. 59, ал. 2 АПК, включително фактическите и правни основания за постановения отказ за заличаване на лични данни. Мотиви се съдържат както в самия акт, така и в справка с рег. № 3286р-2607/15.01.2024 г., изготвена от началник на отдел ИТАПКАО - ГДНП. Следователно, не се установява наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2 вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Съдът намира, на следващо място, че административният орган е спазил административнопроизводствените правила при издаване на оспореното решение. Видно от доказателствата по делото, административното производство е започнало по искане на заинтересовано лице, което с редовно подадено заявление е поискало достъп и заличаването на личните му данни, обработвани в информационните фондове на МВР по преписки и досъдебни производства срещу него. Искането е разгледано, след като са изискани доказателства от органите на МВР във връзка с регистрациите на жалбоподателя, както и от прокуратурата, като с мотивирано решение е постановен частичен отказ за заличаването на лични данни по т. 7, 8, 9 и 10 от искането.

Спорът по делото се съсредоточава по съответствието на акта с материалния закон.

Обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо във връзка с изпълнение на дейностите им и се осъществява при условията и по реда на ЗМВР и ЗЗЛД. По-специално в чл. 25, ал. 1 ЗМВР е предвидено, че за изпълнение на дейностите си органите на МВР могат да обработват лични данни. Органите на МВР могат да обработват и лични данни, получени от други органи, за целите, за които са предоставени, както и за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността. Тези данни се препредават само с разрешение на органа, който ги е предоставил. Според ал. 3 на цитираната норма обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон, на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г.

относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2016/679 и на Закона за защита на личните данни. Чл. 26, ал. 1 ЗМВР регламентира, че при обработване на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, органите на МВР могат да обработват всички необходими категории лични данни. Съобразно чл. 26, ал. 2 ЗМВР сроковете за съхранение на данните по ал. 1 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за защита на личните данни.

На основание чл. 26, т. 3 ЗМВР е издадена Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер (Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014 г.). Съгласно чл. 2, ал. 1 от инструкцията в МВР се изграждат информационни фондове, в които се обработват лични данни на лица във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. Разпоредбата на чл. 3 от Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014 г. регламентира изчерпателно хипотезите, при които личните данни по чл. 2, с изключение на тези на пострадали лица и заявители на престъпление, се заличават. По-конкретно това са следните хипотези: постановен отказ от образуване на наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; не е образувано наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 5 НПК; наказателното производство е прекратено: на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК поради това, че деянието не е извършено или не съставлява престъпление и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 НПК поради това, че обвинението не е доказано и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; на основание чл. 24, ал. 5 НПК; на основание чл. 250, ал. 1, т. 2 НПК; на основание чл. 24, ал. 1, т. 8а НПК поради това, че деянието съставлява административно нарушение, за което е приключило административнонаказателно производство; влязла в сила оправдателна присъда; изтекъл давностен срок по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от Наказателния кодекс (НК) при: постановен отказ от образуване на наказателно производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; наложена е глоба по административен ред на основание чл. 218б НК и е изтекла една година от датата на извършване на деянието; освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание (чл. 78а НК); лицето е починало – във всички останали случаи.

При всички случаи, обаче, за да бъдат обработвани лични данни за едно лице, те не следва да се обработват произволно и без определена цел. За да се прецени дали са налице основания за заличаване на данните, следва да се съблюдают предпоставките на чл. 3 от Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014 г., както и дали информацията се обработва съобразно предвидените законови цели, регламентирани в

разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от инструкцията, съгласно която целта на обработката и съхранението на личните данни по ал. 1 е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на общественения ред. Т.е., следва да са налице две кумулативни предпоставки.

За да постанови оспорения отказ, административният орган е приел, че сред разписаните в относимия нормативен акт - Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г., хипотези липсва основание за заличаване на обработваните лични данни в случаите на осъждане на лицето, поради което съгласно чл. 26, ал. 2, пр. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи същите не следва да бъдат заличавани. Посочено е, че сходни аргументи са валидни и по отношение на настъпилата на основание чл. 86 НК "реабилитация", тъй като хипотезите на заличаване на лични данни са лимитативно изброени в нормата на приложимия акт - чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г., и реабилитацията не е сред тях.

В действителност, както е посочено и в мотивите на оспорения акт, нито едно от посочените в чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. основания за изтриване на лични данни от полицейския регистър не е приложимо в разглежданата хипотеза на лице, осъдено с влязла в сила присъда, дори след като е реабилитирано, поради което тези данни се съхраняват в съответния регистър и могат да бъдат обработвани от имащите достъп до тях органи без никакви ограничения във времето до смъртта на това лице. Същевременно, следва да се държи сметка за даденото с решението на СЕС от 30.01.2024 г. по дело С-118/22 г. задължително тълкуване, че член 4, параграф 1, букви в) и д) от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, разглеждан във връзка с членове 5 и 10, член 13, параграф 2, буква б) и член 16, параграфи 2 и 3 от тази директива и в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

Според даденото тълкуване е задължително администраторът на лични данни, съхраняващ лични данни на осъдено с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер лице за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, да извършва периодична проверка дали това съхранение все още е необходимо. Горното мотивира извод, че извършването на проверка в горния смисъл е предпоставка за законосъобразно провеждане на административното производство,

инициирано след писмено мотивирано искане на лице, чиито лични данни се съхраняват в съответните информационни фондове на МВР. Това означава, че в хода на административното производство административният орган трябва да извърши проверка за необходимост от съхранение на личните данни в информационните масиви на МВР към момента на подаване на искането. По същество проверката, освен предвидените в Инструкцията действия, трябва да включва събиране и анализ на информацията относно заявителя - субект на данни, не само дали спрямо него са налице предвидените в националното законодателство основания, но и на по-широк кръг от данни, свързани с личността на субекта на данни във връзка с редица параметри. Целта на проверката е съпоставка на важността на преследваната от закона цел, свързана със събирането и обработката на лични данни за лицата, осъдени за извършени престъпления от общ характер, във всеки конкретен случай и спрямо всяко конкретно лице (субект на данни) и тежестта на ограничението за упражняване на съответни права, вкл. правото на изтриване/заличаване на съхраняваната за лицето информация (в този смисъл т. 67 вр. т. 62 и т. 69 от решението по дело С-118/22 г. на СЕС). Т.е., необходимо е административният орган да извърши проверка и да прецени баланса между обществения интерес, предполагащ правоохранителните органи да разполагат със специфични данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация, и правото на субекта на данни на изтриване на съхраняваните данни, щом съхранението им вече не е необходимо.

Доколкото съгласно чл. 633 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК, решението на СЕС е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България и дадените с Решение на СЕС от 30.01.2024 г. по дело С-118/2022 г. разрешения са безспорно относими към разглежданата хипотеза, то налага се изводът, че административният орган следва да прецени дали е налице необходимост от продължаване съхраняването на личните данни на жалбоподателя и дали това съхраняване все още е необходимо за целите, за които личните данни са били обработвани, вкл. във връзка с противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Едва след извършване на тази преценка, органът може да даде отговор на въпроса необходимо ли е обработката на лични данни да продължи да бъде осъществявана или следва последните да бъдат заличени.

В мотивите по т. 3 от оспореното решение с рег. № 328605-15/26.01.2024 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ липсват каквито и да е съображения в тази връзка. Както настоящата инстанция, така и административният орган следва да съобрази постановеното от СЕС решение. Необходимо е административният орган да направи преценка дали реабилитацията на жалбоподателя и съответно липсата на данни той да е извършил ново престъпление от общ характер, в периода след изтърпяване на наказанието, представлява по-малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения ред. Резултатите от извършената от административния орган проверка за необходимост, трябва да са обективирани като мотиви в крайният акт, завършващ производството, започнало по искане на заинтересованото лице за заличаване на личните му данни, събрани във връзка с извършено от него престъпление от общ характер.

Предвид изложеното оспореното решение рег. № 328605-15/26.01.2024 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в частта му по т.3, с която се отказва изтриването на лични данни на жалбоподателя, обработвани в

информационните фондове на МВР, за: "извършител по ЗМ 1466/21.05.1997 г. на 09 РПУ - СДВР"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 285/23.05.1997г. на Р. 09 [населено място]"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 77/14.03.2000г. на Р. 09 [населено място]"; "наказателно производство "условно наказание", присъда № [ЕГН]/04.08.2001 г. по нохд № 7993/2001г. на СРС, престъпление по чл.198 НК", следва да се отмени и преписката се върне на административния орган за ново произнасяне по подаденото от В. С. К. заявление, при съобразяване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с мотивите на настоящото решение и дадените разрешения по въпроса с решението от 30.01.2024 г. по дело С-118/22г. на СЕС.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски има жалбоподателят, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в негова полза следва да се присъдят разноски в общ размер от 1010 лв. – за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 10.05.2024 г., като при определяне размера на дължимите разноски по делото съдът съобрази липсата на своевременно наведено от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. С. К., ЕГН [ЕГН], решение рег. № 328605-15/26.01.2024 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в частта му по т.3, с която се отказва изтриването на лични данни на В. С. К., обработвани в информационните фондове на МВР, за: "извършител по ЗМ 1466/21.05.1997 г. на 09 РПУ - СДВР"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 285/23.05.1997г. на Р. 09 [населено място]"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 77/14.03.2000г. на Р. 09 [населено място]"; "наказателно производство "условно наказание", присъда № [ЕГН]/04.08.2001 г. по нохд № 7993/2001г. на СРС, престъпление по чл.198 НК".

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за ново произнасяне по заявление от В. С. К. с вх. № 251000-10772/01.06.2023 г. в посочените части съобразно указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Главна дирекция "Национална полиция" – МВР да заплати на В. С. К., ЕГН [ЕГН], сумата от 1010 лв., представляваща разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: